

Cebimdeki Minik Güneş

Fatime SAĞLAM

Minik Tavşan Pofuduk, o sabah erkenden uyandı.
Bugün anaokuluna gidecekti.

Yeni çantasını sırtına taktı. Ayakkabılarını giydi.
Aynada kendine baktı. Ama kulakları biraz aşığı
düşmüştü.

Annesi sordu:

- Neden üzgünsün Pofuduk?

Pofuduk annesine sarıldı.

- Okuldayken seni özlersem ne yapacağım?

Annesi Pofuduk'un başını okşadı.
- Beni özlediğinde sana yardım edecek bir
şey biliyorum, dedi.
Pofuduk merakla sordu:
- Ne?

Annesi, sarı kumaştan yapılmış küçük güneşi Pofuduk'un cebine koydu.
- Bu senin Minik Güneşin. Beni özlediğinde elini cebine koy ve onu tut.

Pofuduk elini cebine soktu. Minik Güneş sıcacık ve yumuşacıktı.

- Onu tuttuğunda sevgimi hatırlayacaksın. Çünkü sevgimiz, yan yana olmadığımızda da seninle kalır, dedi annesi.

Pofuduk, annesiyle el ele anaokuluna doğru yürüdü. Okula yaklaştıkça kalbi biraz daha hızlı atıyordu.

Okulun kapısına geldiklerinde Pofuduk annesinin elini sıkıca tuttu.

- Ya içeri giremezsem? diye fısıldadı.

Annesi gülümsedi:

- Elin cebinde, sevgin kalbinde. Hazırsın Pofuduk.

Öğretmeni onu güler yüzle karşıladı:
- Günaydın Pofuduk! Seni gördüğüme çok sevindim.
Pofuduk bir elini cebindeki Minik Güneş'in üzerine koydu.

Pofuduk sınıfa küçük ama cesur bir adım attı.
Önce annesine baktı, sonra Minik Güneş'e dokundu.
“Annemin sevgisi benimle,” diye düşündü.

Bir süre sonra çocuklarla büyük, renkli bloklardan uzun bir kule yaptı. Kule devrilince hep birlikte güldüler.

Pofuduk, sanat masasında sarı ve turuncu boyalarla kocaman bir güneş çizdi. Yaptığı resme gururla baktı.

Bahçede koştu, zıpladı ve yeni arkadaşı Sincap Fındık'la top oynadı. Pofuduk'un kulakları artık neşeyle yukarı kalkmıştı.

Pofuduk bazen annesini özledi. Her özlediğinde elini cebine koydu ve Minik Güneş'e dokundu.

Usluca söyledi:

- Elim cebimde, sevgin kalbimde.

İçi yeniden ısındı. Fındık elini uzatınca Pofuduk gülümseyerek oyuna döndü.

Günün sonunda annesi okulun kapısında onu bekliyordu. Pofuduk büyük bir sevinçle annesine doğru koştu.

Pofuduk annesine sarıldı ve Minik Güneş'i gösterdi:
- Seni özledim ama Minik Güneş bana yardım etti! dedi.

Annesi elini kalbinin üzerine koydu:
- Benim minik güneşim nerede biliyor musun?
Burada. Sen bütün gün benim kalbimdeydin.
Pofuduk da elini kalbine koydu.

Pofuduk artık biliyordu: Sevgi bazen bir sarılmada, bazen küçücük bir cepte, bazen de kalbin tam ortasında saklanırdı.

Birbirini sevenler ayrı yerlerde olsalar bile
sevgileri hep yanlarında olurdu.

Elim cebimde, sevgin kalbimde.

CEBİMDEKİ MİNİK GÜNEŞ

Pofuduk, anaokuluna gideceği sabah annesinden ayrılacağı için biraz endişelenir. Annesinin cebine koyduğu Minik Güneş, ona sevgilerinin her zaman yanında olduğunu hatırlatır.

Yeni arkadaşlarıyla oyun oynayan Pofuduk, okulun neşesini ve kendi cesaretini keşfeder.

3-4 yaş çocukları için sevgi, güven ve okula uyum üzerine sıcak bir hikâye.

ANNENİN OKULU

www.anneninokulu.com

© 2026 Annenin Okulu. Tüm hakları saklıdır.

Bu eserde yer alan metin, görsel, tasarım, fotoğraf ve diğer içeriklerin; bireysel kullanım dışında, yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen kopyalanması, çoğaltılması, kullanılması, yayımlanması ve dağıtılması yasaktır.